

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **AD VIZE s.r.o.**
sídlem náměstí Republiky 725/15, Brno
zastoupen JUDr. Jaromírem Josefem, advokátem
sídlem Velkomoravská 378/1, Hodonín

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2016, č.j. 53247/16/5100-41458-711539,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 28.11.2016, č.j. 53247/16/5100-41458-711539, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 25.5.2016, č.j. 2529311/16/3003-80542-709749, kterým správce daně rozhodl o zastavení řízení o žádosti žalobce ze dne 22.4.2016 o zrušení zajišťovacího příkazu ze dne 24.9.2014, č.j. 3602798/14/3003-25201-711487, kterým bylo žalobci uloženo, aby okamžikem vydání zajišťovacího příkazu zajistil úhradu daně z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí 2014, která dosud nebyla stanovena, složením jistoty ve výši 3 282 402 Kč na depozitní účet správce daně.

I. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítá, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť pro jeho vydání nebyly splněny zákonné podmínky. Stejně tak jsou nezákonná a nesprávná daňová řízení, která vydání napadených rozhodnutí správce daně a žalovaného předcházela. Správce daně a žalovaný podle žalobce nepřihlédli ke skutečnostem, které žalobce tvrdil, a k jeho důkazním návrhům nezjistili řádně skutkový stav a věc nesprávně právně posoudili.
3. Žalobce namítá, že správce daně a žalovaný při provádění důkazů nevzali na vědomí důkazy, které jim žalobce poskytl, konkrétně čestná prohlášení J. K., R. Ž., fotografie vysokozdvizného vozíku, certifikáty zboží a CD s fotografiemi dodávky zboží. Na základě těchto důkazů by podle žalobce byl zjištěn jiný skutkový stav.
4. Svoji žalobní argumentaci žalobce rozhojnil v podané replice, v níž poukázal na mimořádný dopad zajišťovacího příkazu do práv daňového subjektu. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného i prvostupňové rozhodnutí správce daně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

5. Žalovaný pokládá žalobu za nedůvodnou; k jednotlivým částem žalobní argumentace se vyjadřuje nesouhlasně, setrvává na závěrech, o které opřel již napadené rozhodnutí, a uvádí, že z obecně uplatněné žalobní argumentace plyne, že se žalobce ve skutečnosti domáhá zrušení zajišťovacího příkazu.
6. Žalovaný tedy navrhuje zamítnutí žaloby; i žalovaný na svém procesním postoji setrval v průběhu celého řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí správce daně ze dne 25.5.2016, č.j. 2529311/16/3003-80542-709749, kterým správce daně podle § 106

odst. 1 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), rozhodl o zastavení řízení o žádosti žalobce ze dne 22.4.2016 o zrušení zajišťovacího příkazu.

10. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že správce daně dne 24.9.2014 vydal zajišťovací příkaz č.j. 3602798/14/3003-25201-711487, proti němuž žalobce podal dne 23.10.2014 blanketní odvolání. Řízení o tomto odvolání bylo dne 2.12.2014 zastaveno, neboť žalobce neodstranil, a to ani v prodloužené lhůtě, vady svého odvolání. Žalobce dále dne 17.3.2016 podal návrh na povolení obnovy řízení o vydání zajišťovacího příkazu; také řízení o návrhu na povolení obnovy bylo dne 11.4.2016 zastaveno. Poté žalobce dne 22.4.2016 požádal o zrušení zajišťovacího příkazu. V této žádosti žalobce polemizuje s jednotlivými důvody, pro které správce daně přistoupil k vydání zajišťovacího příkazu, ať už jde o úvahy správce daně týkající se virtuálního sídla žalobce, nepodávání daňových přiznání či žalobcem realizovaných transakcí, a ke svým tvrzením žalobce navrhuje dokazovat čestnými prohlášeními J. K., R. Ž., fotografiemi vysokozdvizného vozíku, certifikáty zboží a CD s fotografiemi dodávky zboží.
11. Podle zdejšího soudu je v posuzované věci sporu pouze o otázku právní, zda se v případě žádosti ze dne 22.4.2016 jednalo o zjevně nepřipustné podání. Žalovaný a správce daně opřeli důvody svého rozhodnutí o § 108 odst. 1 daňového řádu ve spojení s § 168 odst. 1 a 2 daňového řádu, s tím, že jediným oprávněným prostředkem proti zajišťovacímu příkazu je odvolání, které však již žalobce podal. Podle obsahu žádost nebylo možno vyhodnotit jako podnět k nařízení přezkoumání zajišťovacího příkazu; přesto žalovaný zvažoval, zda by byly dány důvody pro přezkumné řízení ve smyslu § 121 odst. 1 daňového řádu. Po předběžném posouzení však nedospěl k závěru, že by byl zajišťovací příkaz vydán v rozporu se zákonem.
12. Pokud jde tedy o námitku, že žalovaný nepřihlédl ke skutečnostem, které žalobce tvrdil, a k jeho důkazním návrhům, tak ty věcně směřují do důvodů zajišťovacího příkazu. Přitom však žádná skutková otázka, jež by se týkala důvodů pro vydání zajišťovacího příkazu, nebyla žalovaným a správcem daně v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí posuzována. Jak bylo zdůrazněno výše, správce daně a žalovaný posuzovali žádost žalobce pouze z toho hlediska, zda se jedná o podání právně přípustné, jinými slovy, zda byly splněny zákonné podmínky pro to, aby se obsahem žádosti vůbec věcně zabývali.
13. Proto ani zdejší soud nepotřeboval pro posouzení správnosti úvah žalovaného a správce daně k návrhu žalobce dokazovat – ostatně jak správně uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, důkazní návrhy žalobce de facto směřují proti zajišťovacímu příkazu, který však není předmětem posouzení zdejšího soudu v této věci.
14. Žalobce dále v obecné rovině namítá, že pro vydání napadeného rozhodnutí nebyly splněny zákonné podmínky.
15. Podle § 106 odst. 1 daňového řádu správce daně rozhodnutím řízení zastaví, jestliže jde o zjevně právně nepřipustné podání.
16. Podle § 108 odst. 1 písm. a) daňového řádu lze rozhodnutí vydané při správě daní přezkoumat na základě řádného oprávněného prostředku, kterým je odvolání nebo rozklad.
17. Podle § 168 odst. 1 daňového řádu pokud není vydáno rozhodnutí o odvolání proti zajišťovacímu příkazu do 30 dnů ode dne, kdy bylo podáno, zajišťovací příkaz se stává neúčinným; § 35 odst. 2 tohoto zákona se nepoužije.

18. Podle § 168 odst. 2 daňového řádu nelze proti zajišťovacímu příkazu uplatnit obnovu řízení.
19. Podle § 168 odst. 3 daňového řádu pominou-li před stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody, pro které bylo zajištění daně uplatněno, správce daně bezodkladně rozhodne o ukončení účinnosti zajišťovacího příkazu. Zjistí-li správce daně před stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody pro snížení původní výše zajištění, rozhodne o změně zajištěné částky rozhodnutím, které mění částku uvedenou v zajišťovacím příkazu a současně ukončí v rozsahu změny účinnost příkazu původního. Vznikl-li v důsledku těchto rozhodnutí vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku.
20. Z výše citovaných ustanovení daňového řádu vyplývá, že hodlal-li žalobce zpochybnit nosné důvody zajišťovacího příkazu dne 24.9.2014, jak činí v žádosti ze dne 22.4.2016, mohl tak učinit prostřednictvím řádně odůvodněného odvolání podaného v zákonné lhůtě. Řízení o odvolání žalobce přitom bylo pravomocně ukončeno. Na základě žádosti žalobce ze dne 22.4.2016 tudíž správce daně a žalovaný nemohli přezkoumávat důvody, o něž se opíral zajišťovací příkaz, čehož chtěl žalobce žádostí dosáhnout. Z obsahu žádosti ani neplyne, že by se jednalo o podání, v němž by žalobce argumentoval pominutím důvodů, pro které byl zajišťovací příkaz vydán. Proto správce daně a žalovaný nepochybili, pokud se žádostí nezabývali věcně a řízení o ní podle § 106 odst. 1 daňového řádu zastavili. S jejich hodnocením žalobcem podané žádosti se proto zdejší soud ztotožňuje. Na právě uvedeném závěru nemůže nic změnit ani argument zástupce žalobce uplatněný u jednání, že tuto situaci způsobil předchozí zástupce žalobce, který nedoplnil blanketní odvolání; jedná se o vnitřní záležitost vztahu mezi klientem a jeho zástupcem, jejich vzájemné součinnosti a kontroly, která nemůže být argumentem svědčícím pro jiné právní hodnocení žalobcem podané žádosti, než jaké provedl žalovaný.
21. Pokud jde o námitku, že také daňová řízení, která vydání napadených rozhodnutí správce daně a žalovaného předcházela, jsou nezákonná, tak tu žalobce nenaplnil žádnou konkrétní argumentaci. Pokud jde o jiná daňová řízení, žalobce měl možnost uplatnit proti rozhodnutím, v jejichž vydání tato řízení vyústila, odpovídající opravné prostředky za splnění zákonných podmínek. V tomto řízení se zdejší soud nezákonností jiných daňových rozhodnutí, tudíž ani zajišťovacího příkazu, nemohl zabývat; meze jeho přezkumu byly limitovány předmětem rozhodnutí žalovaného a jeho nosnými důvody.
22. Zdejší soud s ohledem na výše uvedené neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. listopadu 2018

David Raus, v.r.
předseda senátu